

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (μονομελούς)
της 5ης Μαρτίου 2003

Υπόθεση T-293/01

Donatella Ineichein
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Έκτακτοι υπάλληλοι - Ημερήσια αποζημίωση - Τόπος προσλήψεως -
Αποδεικτικά μέσα»

Πλήρες κείμενο στη γαλλική γλώσσα II - 441

Αντικείμενο: Προσφυγή-αγωγή (στο εξής: προσφυγή) που έχει ως αντικείμενο αίτημα, αφενός, ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 29ης Ιανουαρίου 2001, με την οποία καθορίστηκε ο τρόπος προσλήψεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας (στο εξής: προσφεύγουσα) στις Βρυξέλλες και δεν της χορηγήθηκε ημερήσια αποζημίωση και, αφετέρου, να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει στην προσφεύγουσα τα ποσά που αντιστοιχούν στα δικαιώματά της που απορρέουν από τον καθορισμό της Ρώμης ως τόπου προσλήψεώς της.

Απόφαση: Η προσφυγή απορρίπτεται. Έκαστος διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Περίληψη

1. Διαδικασία - Εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο - Τυπικές απαιτήσεις - Προσκόμιση των στοιχείων και των εγγράφων των οποίων γίνεται επίκληση προς στήριξη των διαδικαστικών πράξεων - Απαράδεκτο ως κύρωση εξαρτώμενη από την ύπαρξη προσκόμματος δημιουργηθέντος στους λοιπούς διαδίκους (Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 43 § 4)

2. Διαδικασία - Υπόμνημα αντικρούσεως στο πλαίσιο των διαφορών μεταξύ των Κοινοτήτων και των υπαλλήλων τους - Υποχρέωση προσκομίσεως της διοικητικής ενστάσεως - Περιεχόμενο (Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 46 § 2)

3. Υπάλληλοι - Επιστροφή των εξόδων - Ημερήσια αποζημίωση - Προϋποθέσεις χορηγήσεως - Αλλαγή κατοικίας - Έννοια κατοικίας - Κέντρο συμφερόντων του υπαλλήλου (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, παράρτημα VII, άρθρο 10)

4. Διαδικασία - Εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο - Τυπικές απαιτήσεις - Συνοπτική έκθεση των προβαλλομένων λόγων (Οργανισμός του Δικαστηρίου, άρθρα 21, εδ. 1, και 53, εδ. 1· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 44 § 1)

5. Πράξεις των οργάνων - Ανάκληση - Παράνομες πράξεις - Προϋποθέσεις - Τήρηση των αρχών της ασφαλείας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

1. Η μη εκπλήρωση της υποχρεώσεως του άρθρου 43, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, σύμφωνα με το οποίο «στα διαδικαστικά έγγραφα επισυνάπτεται φάκελος με τα στοιχεία και έγγραφα των οποίων γίνεται έκκληση συνοδευόμενος από κατάσταση των στοιχείων και εγγράφων αυτών», μπορεί να επισύρει το απαράδεκτο της προσφυγής όταν

ενδέχεται να δημιουργήσει προσκόμματα στους λοιπούς διαδίκους κατά την προετοιμασία των επιχειρημάτων τους. Όσον αφορά την προσφυγή που ασκείται βάσει των άρθρων 90 και 91 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, η Επιτροπή δεν μπορεί να επικαλείται τέτοιο πρόσκομμα οσάκις τα εν λόγω έγγραφα περιλαμβάνονταν στο παράρτημα της διοικητικής ενστάσεως που είχε ασκήσει προηγουμένως ο προσφεύγων.

(βλ. σκέψεις 31 έως 33)

Παραπομπή: ΔΕΚ, 10 Δεκεμβρίου 1975, 95/74 έως 98/74, 15/75 και 100/75, *Coopératives agricoles de céréales κατά Επιτροπής και Συμβουλίου*, Συλλογή τόμος 1975, σ. 503, σκέψη 4· ΔΕΚ, 24 Οκτωβρίου 2002, C-82/01 P, *Aéroports de Paris κατά Επιτροπής*, Συλλογή 2002, σ. I-9297, σκέψη 11

2. Η έννοια της διοικητικής ενστάσεως που διαλαμβάνεται στο άρθρο 46, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, το οποίο προβλέπει ότι το υπόμνημα αντικρούσεως πρέπει να συνοδεύεται από τη διοικητική ένσταση, πρέπει να ερμηνευθεί ως αφορώσα τόσο το κείμενο της διοικητικής ενστάσεως όσο και, ενδεχομένως, τα παραρτήματα αυτής, οσάκις τα εν λόγω παραρτήματα δεν επισυνάφθηκαν στο δικόγραφο της προσφυγής.

(βλ. σκέψη 34)

3. Για να καθοριστεί αν ο υπάλληλος ήταν «υποχρεωμένος να αλλάξει τόπο [κατοικίας], για να ανταπεξέλθει στις υποχρεώσεις του άρθρου 20 του Κανονισμού», κατά την έννοια του άρθρου 10 του παραρτήματος VII, η κατοικία η οποία πρέπει να ληφθεί υπόψη είναι αυτή στην οποία ο ενδιαφερόμενος διατηρεί το κέντρο των συμφερόντων του. Για να έχει δικαίωμα στην ημερήσια αποζημίωση, που αποσκοπεί στην αντιστάθμιση των εξόδων και των προβλημάτων που δημιουργούνται στον άρτι προσληφθέντα υπάλληλο από την ανάγκη να μετακινηθεί και να εγκαταστασθεί προσωρινά στον τόπο της τοποθετήσεώς του διατηρώντας, επίσης προσωρινά, πριν από τη μετακόμιση, την προηγούμενη κατοικία του, αρκεί ο ενδιαφερόμενος να μη μπορεί να συνεχίσει να κατοικεί στην προηγούμενη κατοικία του.

Για να καθοριστεί ο τόπος στον οποίο ο ενδιαφερόμενος καθόρισε, με τη βούληση να του προσδώσει σταθερό χαρακτήρα, το μόνιμο ή σύνθητες κέντρο των συμφερόντων του, πρέπει να ληφθούν υπόψη όλα τα συστατικά στοιχεία του κέντρου αυτού. Η έννοια της κατοικίας, μολονότι δεν στηρίζεται σε ένα αμalgώδες ποσοτικό δεδομένο σχετικό με τον χρόνο που διάνυσε το άτομο στο έδαφος της μιας ή της άλλης χώρας, συνεπάγεται ωστόσο, πέραν του υλικού στοιχείου της κατοικίας σε ορισμένο τόπο, την πρόθεση προσδώσεως στο στοιχείο αυτό της συνέχειας που απορρέει από μια βιοτική συνήθεια και από τη συμμετοχή σε συνήθειες κοινωνικές σχέσεις.

(βλ. σκέψεις 63, 64, 75 και 82)

Παραπομπή: προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Mancini στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 1988, 284/87, Schäfflein κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 4475, 4481· ΔΕΚ, 15 Σεπτεμβρίου 1994, C-452/93 P, Fernández κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. I-4295, σκέψεις 22 και 23· ΔΕΚ, 11 Αυγούστου 1995, C-43/94, Κοινοβούλιο κατά Vienne, Συλλογή 1995, σ. I-2441, σκέψη 21· ΠΕΚ, 10 Ιουλίου 1992, T-63/91, Benzler κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-2095, σκέψη 20· ΠΕΚ, 12 Δεκεμβρίου 1996, T-74/95, Silva κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1996, σ. I-A-87 και II-413, σκέψεις 31 και 32, ΠΕΚ, 18 Σεπτεμβρίου 2002, T-29/01, Puente Martín κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2002, σ. I-A-157 και II-833, σκέψη 60

4. Σύμφωνα με το άρθρο 21, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, ο οποίος έχει εφαρμογή στη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου βάσει του άρθρου 53, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω οργανισμού, και του άρθρου 44, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, το εισαγωγικό της δίτης δικόγραφο πρέπει να περιέχει συνοπτική έκθεση των προβαλλομένων λόγων. Η έκθεση αυτή πρέπει να είναι αρκετά σαφής και ακριβής ώστε να μπορεί ο μὲν καθού να προετομάσει την άμυνά του, το δε Πρωτοδικείο να αποφανθεί επί της προσφυγής, ενδεχομένως χωρίς να χρειαστεί πρόσθετες πληροφορίες. Ως εκ τούτου, το εν λόγω δικόγραφο πρέπει να διευκρινίζει σε τι συνίσταται ο λόγος ακυρώσεως στον οποίο στηρίζεται η προσφυγή, οπότε η αφηρημένη και μόνο επίκλησή του δεν ικανοποιεί τις επιταγές του Οργανισμού και του Κανονισμού Διαδικασίας.

(βλ. σκέψη 84)

Παραπομπή: ΠΕΚ, 12 Ιανουαρίου 1995, T-102/92, Viho κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-17, σκέψη 68· ΠΕΚ, 14 Μαΐου 1998, T-352/94, Mo och Domsjö κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-1989, σκέψη 333

5. Ναι μεν η ανάκληση αναδρομικώς μιας νόμιμης πράξεως, η οποία παρέσχε δικαιώματα ή παρεμφερή πλεονεκτήματα, είναι αντίθετη προς τις γενικές αρχές του δικαίου, πλην όμως η διοίκηση μπορεί να ανακαλέσει, αναδρομικώς, μια παράνομη διοικητική επωφελή πράξη, αρκεί να μην παραβιάζονται οι αρχές της ασφαλείας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Η δυνατότητα αυτή ανακλήσεως, η οποία γίνεται δεκτή όταν ο αποδέκτης της πράξεως δεν συνέβαλε στην παράνομη έκδοσή της, δικαιολογείται κατά μείζονα λόγο όταν η παρανομία οφείλεται σε πράξη του δικαιούχου.

(βλ. σκέψη 91)

Παραπομπή: ΔΕΚ, 12 Ιουλίου 1957, 7/56 και 3/57 έως 7/57, *Algera κ.λπ. κατά Κοινής συνέλευσης της ΕΚΑΧ*, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 157· ΔΕΚ 3 Μαρτίου 1982, 14/81, *Alpha Steel κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1982, σ. I-749, σκέψεις 10 έως 12· ΔΕΚ, 26 Φεβρουαρίου 1987, 15/85, *Consorzio Cooperative d'Abruzzo κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1987, σ. I-1005, σκέψεις 12 έως 17, ΔΕΚ, 22 Σεπτεμβρίου 1983, 159/82, *Verli-Wallace κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1983, σ. I-2711, σκέψη 8· ΔΕΚ, 17 Απριλίου 1997, C-90/95 P, *De Compte κατά Κοινοβουλίου*, Συλλογή 1997, σ. I-1999, σκέψη 35· ΔΕΚ, 24 Ιανουαρίου 1992, C-500/99, *Conserrive Italia κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1992, σ. I-867, σκέψη 90